אלמא קסבר שנים שהביאו גט אין צריכין כולי

It is evident, he maintains, two who bring a גע are not required, etc.

OVERVIEW

רשב"י אר"י and the other said משנה qualified the ruling of the משנה (that if one said בפנ"כ and the other said בפנ"ה that it is פסול (פסול that it is מסר a case where these two people were both שלוחים (for then it is a גמרא מרא מרא derived from this that "רשב"י אר"י אר"י אר"י, they are not required to state (שלוחים מוספות חוספות מוספות מוספות בפנו"נ. Our בפנו"נ מחל איצ וכו' א"צ וכו' איצ ו ועדי איצ וכו' איצ וכו' איצ וכו' איצ ו ועדי איצ וכו' איצ וכו' איצ ו ועדי איצ ו איצ וכו' איצ ו ועדי איצ ועדי איצ ו ועדי איצ ועדי איצ ו ועדי איצ ועדי איצ ו ועדי איצ ו

- פירש בקונטרס דטעמא משום דאין עדים מצויין לקיימו פירש

שנים שהביאו גט א"צ לומר explained that (according to those who maintain שנים שהביאו גט א"צ לומר the reason for saying בפ"נ is because we are concerned that there will be no witnesses to authenticate the גט, however here (since two brought the גט) there is no such concern.

תוספות disagrees with "רש":

ונראה דאפילו למאן דאמר לפי שאין בקיאין לשמה איירי הכא

And the view of תוספות is that here (when we say קסבר ב' שהביאו גט א"צ שיאמרו) we are discussing even according to the one who maintains that we say שנים שהביא א"צ because אין בקיאין לשמה and nevertheless he can maintain that by שנים שהביא א"צ -

- דלאחר שלמדו 5 בבי תרי דלא שכיח לא גזרינן שמא יחזור לקלקולו בבי תרי דלא שכיח לא גזרינן שמא יחזור לקלקולו by two who brought a בפ"נ נפ"נ ני ני אני איזור שלמדו by two who brought a בפ"נ עמא יחזור דבר לקלקולו since it is not common for two people to bring

¹ However (according to this 'רבה"), if we maintain (like רבה) that the reason for saying בפ"נ is because of לשמה then even if two שלוחים bring a גט (and they do not say גט כשר a twill not be a גט כשר, since we still do not know whether it was prepared.

² See אמ"ה # 38, that the reason תוספות maintains that 'שנים שהביא א"צ וכו' is (even) according to רבה, for later (on this ממרא # 38, that the reason ממרא וכו' asked שנים שהביאו וכו' However, according to שנים שהביאו וכו' what did בבה what did צריכין שיאמרו וכו'. See (however) the marginal amendment from ורבנן סד רבה.

³ לאחר שלמדו means after they learnt; referring to the time when the people of לאחר שלמדו hearnt and accepted the laws of regarding a גע. Therefore the concern of לשמה does not exist. However the הכמים still required that שבפנו"ג be said (on account of לשמה) out of a concern that perhaps the people of העו"ל will revert to their old practice of not caring about לשמה.

⁴ שמא יחזור דבר לקלקולו means perhaps the situation will revert to its degraded status (of not caring about לשמה). This concern applied only if one שליח brings the גע (since this is a usual occurrence), however when two people deliver a (which is unusual), the שמא יחזור דבר לקלקולו were not concerned about גע , since it is אחר שלמדו.

a טג -

- הצבל מאן דסבר⁵ שנים שהביאו גט צריכין על כרחך סבר לפי שאין בקיאין לשמה כרבה However, the one who maintains that two people who bring a גט are required to say גט perforce you must say that he maintains the reason for saying בפנו"נ because אין בקיאין לשמה maintains -
- דלרבא אפילו לא אמר זה בפני נכתב וזה בפני נחתם כשר כיון שאומרים שהבעל שלחם For according to רבא (that the reason for saying בפנו"נ is on account of קיום [that we are to certify that the husband sent this ענ"כ, even if one (of them) did not say משר and the other did not say בפנ"ה, since they are saying the husband sent them to deliver this ענ"כ בער גינ it is משר גע בשר בפנ"כ, because -

דמה אילו יאמרו בפנינו גירשה –

For what would be if these two שלוחים would say, 'he divorced her in our presence' they would be believed (even if they had no גט), so certainly now when they present a uand say the husband sent them to divorce her that they are believed.

תוספות concluded that this 'תוספות is even according to (לאחר שלמדו), that when two שלוחים bring a גע they are not required to say בפנו"ג, merely that the husband sent them.

asks: תוספות

-⁷ואם תאמר ולרבא נמי דלמא בעלמא צריכין

And if you will say; and according to רבא) also, perhaps generally two who bring a גט are required to say בפנו"נ -

והכא דכשר משום דחד מינייהו מסהיד אכתיבה וחד אחתימה⁸ –

And here (in our משנה) it is כשר because one of the שלוחים testifies on the writing (he said בפנ"כ) and one testified on the signatures (he said בפנ"ה), but if they merely said the husband sent us without saying גט כשר. –

_

⁵ This is referring to the אחרינא later on this עמוד.

⁷ (According to רבה) they would be required to say בפנו"נ to ascertain that it was prepared לשמה (but not for קיום, even if רבה אית ליה דרבא, for since they are two שלוחים, see footnote # 15.

⁸ תוספות is asking how did the גמרא surmise from the statement of רשב"י אר"י (who said that if [in the case of our they were both שלוחים it would be a שלוחים that two שלוחים are not required at all to say !?! Perhaps (at least) one must say משנה and one בפנ"ם as is the case in the משנה! See 'Thinking it over' # 1.

מוספות anticipates a possible resolution to his question:

- איין לומר דכיון דלא מסהיד אכוליה מילתא לא דייק? And one cannot say that since he is not testifying for the entire גט, therefore he is not precise –

תוספות reject this reasoning (that when the שליה says only one (either בפנ"ה or בפנ"ה he is not דריק): דהא תנן אחד אומר בפני נכתב ושנים אומרים בפנינו נחתם כשר – For our משנה taught; one says בפנ"ב and two say משנה -

- אלמא מהימן חד אף על גב דלא מסהיד אלא אכתיבה לחודא ולא אמרינן דלא דייק אלמא מהימן חד אף על גב דלא מסהיד אלא אכתיבה that one alone is believed even though he is testifying only for the כתיבה alone and we do not say he is not דייק. The question remains why do we assume that two שלוחים are not required to say בפנו"נ at all (according to רבה)!

מוספות answers:

ויש לומר דאם איתא דצריכין בעלמא גם כאן לא היה מועיל –

And one can say; that if the ruling would be that generally two שלוחים who bring a גט are required to say בפנו"ג, here too it would not be effective when one states בפנ"ת and the other states בפנ"ת -

- דכיון שאין כאן אלא אחד שמעיד על החתימה לבד אתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא For since there is only one person who is testifying only on the signature (that it was נבפנ"ח, therefore if we would be קיום this קיום, it would come לאיחלופי בקיום, for -
- -¹¹ אף על גב דאידך מעיד על הכתיבה מאחר דהאי דמסהיד אחתימה לא מסהיד אכתיבה אף על גב דאידך מעיד על הכתיבה מאחר בהאי is testifying on the כתיבה (so seemingly there should be no concern of איחלופי), nevertheless since that the one who is testifying on the איחלופי is not testifying on the התימה is not testifying on the איחלופי –

א תוספות is proposing that when the entire אינם of the עם depends on the testimony of one individual, then he feels the responsibility and is very careful to truthfully testify בפנו"ג; however when he is sharing the responsibility with another, he is not that meticulous and even though he is saying בפנו"ה we are not sure that this is the case, Therefore it is as if no one is testifying בפנו"ג, so there is no difference whether they do not say בפנו"ג at all (only that הבעל שלחום) or whether between the two of them they say בפנו"ג (since their saying is not considered an acceptable testimony). If it is cur = c

¹⁰ Even though מדייק previously (טו,א ד"ה או stated that according to רב הסדא the mive is not מדייק if the entire testimony is not מתקיימת ע"י מולי as opposed to there where he states בפנ"כ כולו) בפנ"כ כולו). See מהרש"א מהרש"א בפנ"כ כולו) ובפנ"ה הציו הציו (נה"מ מות).

¹¹ When the same מיום testifies on the החימה מחל (together), it is evident that this is not a regular קיום (since he is also required to say שטרות. However here where the person who is מקיים (by saying מקיים) does not say בפנ"כ (but rather another person is saying it), people will assume that there are two different sets of testimonies, one for קיום and the other for קיום in which one person is sufficient and אתי לאיחלופי.

מוספות explains that this concern applies according to רבה as well:

- ברבה נמי אית ליה טעמא דאיחלופי

For רבה also agrees to the concern of איחלופי

דכיון דכבר תקנו בפני נכתב משום לשמה תקנו נמי דצריך לומר משום איחלופי − For since the הכמים already instituted to say בפנ"כ because of לשמה, they also instituted that it is necessary to say בפנ"כ (even only) because of איהלופי - איהלופי

כדפרישית לעיל בפרק קמא (דף ה,א)

As I explained this previously in the first פרק.¹⁴

תוספות anticipates the following difficulty:

אף על פי שכיון שהם שנים אין צריכין להעיד משום קיום אלא משום לשמה - ¹⁵ אף על פי שכיון שהם שנים אין צריכין להעיד משום קיום אלא משום לשמה Even though that since they are two שלוחים, there is no need to testify regarding קיום, rather only on account of לשמה

תוספות responds:

- מכל מקום כיון דצריך מיהא עדות משום לשמה יסברו העולם דעדות זה משום קיום הוא מכל מקום כיון דצריך מיהא עדות משום לשמה (בפנ"ח) at least regarding לשמה, everyone will assume that this testimony of בפנ"ח is on account of קיום -

ואתי לאיחלופי משום 6 קיום שטרות דעלמא:

And it may come that it will be confused with קיום שטרות דעלמא.

SUMMARY

רבה can also maintain בפנו"ג לומר גט א"צ לומר בישהביאו ב' . If (according to רבה) two people are required to say בפנו"ג (because of לשמה) then if one says מחקן and the other מתקן בפנ"כ אים הכמים also agrees that once the מתקן בפנ"כ מתקן בפנ"כ איחלופי איחלופי.

THINKING IT OVER

1. תוספות initially claimed that perhaps by בי שלוחים שהביאו that it is only if one said בפנ"כ and the other בפנ"ה, otherwise it is פסול. If the reason it is כשר is because of their testimony of בפנו"נ then in the case of בפנ"כ and one

 13 See תוספות ד"ה אי הכי יכול (and in TIE footnote # 19).

¹² See 'Thinking it over # 2.

¹⁴ Therefore we must say the reason it is כשר by הומר בפנ"כ וזה אומר בפנ"כ וזה אומר בפנ"כ is not because they are testifying בפנו"נ, but rather because בפנו"נ בפנו"נ.

¹⁵ See previous footnote # 7. How can there be a איחלופי since the בפנ"ח is only for למעמה (and not for בפנ"ח?!!

 $^{^{16}}$ The יעב"ץ amends this to read יעב"ן (instead of משום קיום שטרות).

¹⁷ See footnote # 8.

(presumably the בפנ"ח גמאי בפנ"ח, why is it פסול; there is the same testimony as in א' אומר בפנ"כ וא' אומר בפנ"כ (which is no less that כתיבה) and a שליח on the חתימה.

2. תוספות states that the concern of איחלופי is also according to רבה. ²⁰ However רבה maintains that ידענו is not effective by גט and therefore there is no ידענו ' 21 ; how can תוספות claim that there is the איחלופי according to רבה 22 ! 22

 $^{^{18}}$ If the שליה is not saying בפנ"ח, then how is "ר"י מכשיר?!

¹⁹ See אמ"ה # 47.

²⁰ See footnote # 12.

²¹ See the גמרא previously on ג.א (and תוספות there גמרא).

²² See נח"מ.